

Vogel van papier

Driemaandelijks tijdschrift
Jaargang 7, Nummer 3
September 2001
Afgiftekantoor: 8560 Wevelgem 1

België-Belgique
P.B.
8560 Wevelgem 1
3/5721

Aan:

V.u.: E. Debrouwere
Olmenlaan 30
8560 Moorsele

IN DIT NUMMER:

Uit de Brieven van Inge	2
Alle Beetjes Helpen: een Oproep	4
Armen worden rijker—of soms toch niet	4
Praktische informatie	6

Uit De Brieven Van Inge

Even vakantie en terug aan de slag

Tien september 2001 ... we zijn reeds drie weken terug in Ecuador... Terug van weggeweest of weg van teruggeweest...? Ik weet het zelf eigenlijk niet zo goed. We waren blij om in België te zijn : om veel mensen weer te zien, vrienden en familie, om bij te praten, om gewoon er te zijn en te genieten van zoveel moois, goeds en lekkers.. Dankjewel voor zoveel blijken van warme vriendschap... echt dankjewel allemaal.

En nu... nu zijn we ook blij om hier terug te zijn... bij ons mensen hier... thuis en op het werk.

De terugreis zelf is relatief vlot verlopen, behalve dan het feit dat Elisa en ik wel hard gevallen zijn op zo'n roltapijt in de luchthaven in New Ark. Gelukkig was het niet zo erg en kwamen we er met de schrik en wat schaafwonden van af. De nogal despotische en hebberrige ontvangst door de douaniers en kruiers in de luchthaven van Quito overviel mij weer... de harde realiteit van hier.

Maar gelukkig stond de familie ons op te wachten en waren we na een dag van 26 uur wakker zijn zo blij om in ons eigen bed in slaap te mogen vallen...

We zijn dus weer terug van weggeweest of omgekeerd.. en ik dook onmiddellijk weer in het werk. Het heeft me nogal wat tijd gekost om weer helemaal in de plooi te vallen en alle organisatorische achterstand en papierwerk in te halen, maar dat lag vooral aan mezelf en zeker niet aan de mensen van hier want ze hadden echt goed en op verantwoorde wijze verdergewerkt.

Voor de eerste keer had een Ecuadoraanse dokter, ook een vrouw, mij vervangen en het is echt goed gegaan. Dat

ziet er dus goed uit voor binnen twee jaar als ik volksgezondheidszorg zal bijstuderen en gedurende twee jaar maar halftijds meer mijn werk als dokter hier zal kunnen verderdoen .

Ondertussen is Saulo ook terug van de reis van zeven weken in de U.S.A. en we genieten echt van eenvoudig samenzijn met de kindjes. We moeten echt wel genieten van die mooie dagen, want in oktober vertrekt hij opnieuw voor enkele weken naar Spanje. Daar zullen ze enkele weekends muziek spelen voor de Ecuadoraanse emigranten die ginder wonen en werken. Het gaat dus heel goed met de muziekgroep... Ze hebben werk als nooit tevoren...

Sinds vorige woensdag is Ines ook bij ons, een meisje van 20 jaar uit Moorseele, die orthopedagogie studeert in Gent en nu voor acht weken stage komt lopen bij ons. Het wordt een hele mooie ervaring voor beide kanten, denk ik : voor haar om op natuurlijke wijze ondergedompeld te worden in een wereld vol verschillen, miserie, armoede en sociale onrechtvaardigheid, maar met zoveel mensen vol moed en mogelijkheden...en voor ons omdat zij ons een bredere en vooral nieuwere kijk op personen met een handicap en de organisatie van de gehandicaptenzorg kan aanbrengen, niet alleen in theorie, maar echt getoetst aan en toegepast op onze realiteit hier.

We zijn de eerste dag met haar naar het huis van Fabricio gegaan. Hij is nu negen jaar en hij is hersenverlamd door een moeilijke, niet begeleide bevalling. Hij heeft epilepsie en gezichtsproblemen en hij stapt moeilijk. Daardoor valt hij veel en had vroeger veel verwondingen aan zijn hoofd. We hadden anderhalf jaar terug een fietshelm gekocht maar die was nu echt helemaal kapot en nu hadden we een nieuwe helm aangeschaft en gingen die brengen. In het

"Voor de eerste keer had een Ecuadoraanse dokter, ook een vrouw, mij vervangen en het is echt goed gegaan. "

begin van het jaar is zijn mama overleden. Ze was 33 jaar en leed aan een aangeboren en nooit verzorgde hartafwijking en tuberculose. Nu zorgt zijn grootmoeder voor hem als zijn vader gaat werken... Toen we toekwamen waar ze wonen (op eenzelfde stukje grond wonen acht gezinnetjes, allemaal nonkels en tantes van hem met hun kinderen, in totaal wel zo'n 60 mensen) zagen we dat het houten deurtje van hun huisje vergrendeld was... maar toch waren de kinderen er binnen : Fabricio, zijn oudere broer en zijn zusje van drie jaar oud. Ze waren opgesloten omdat de grootmoeder op een nabijgelegen veld kruiden was gaan halen omdat Fabricio weer gevallen was en zijn rechteroog helemaal blauw en dik en geschaafd was. Het zat ook vol etter... Een van zijn nichtjes ging vlug de sleutel halen en toen konden we toch binnen. Hij was zo blij met de nieuwe mooie helm... en we kregen allebei een heel dikke zoen en omhelzing van hem... En toch ging ik daar met mijn hoofd vol vragen weg... en vooral met in mij het beeld van die drie kinderen achter een een met tralies afgesloten raam en Fabricio zo gewond aan zijn oog... Waarom toch al die miserie.. en zoveel kinderleed...? Wat bereiken wij met de revalidatie die we de kinderen aanbieden als er thuis maar zo weinig respons is...? Wie wil er eigenlijk dat er hier iets verandert : wij alleen maar.. of die families ook ?... Maar dan was er weer die dikke zoen en omhelzing en toen dacht ik weer aan dat zinnetje dat misschien wel uit zijn context gehaald is maar toch past : "Het is een lange weg die we moeten gaan, maar met jouw hand in de mijne..." En misschien was het toch wel een beetje dat wat ik voelde...

Ines zei me nog : "Het is precies of armoede nog veel méér miserie aan-

trekt..." En het is waar ook, zoals bij Fabricio : een zieke papa, een door armoede niet begeleide bevalling, een kind met een handicap, de mama gestorven door twee niet verzorgde ziektes, ... en nog zoveel meer...

Maar ik zal jullie de volgende keer schrijven over Rosa Cunalata, een vrouw over wie ik nog sprak in de preek in de Sint-Martinuskerk in Moorsele op 14 juli... Die vrouw zou mij geholpen hebben om mijn thesis voor volksgezondheidszorg te schrijven, over hoe de volksgezondheidsdiensten zouden moeten georganiseerd zijn om veel tragedies te vermijden. Zij had immers zelf 18 kinderen ter wereld gebracht waarvan er tien overleden zijn ... door diarree en uitdroging of door longontstekingen... Ze is 43 jaar geworden en werd op 18 juli samen met nog zeven andere mensen van Pomasqui doodgereden door een water-tankwagen met doorgeslagen remmen, toen ze op de hoek van de straat aan een groentenkraamke mais aan het ontgranen was om zo wat groenten en aardappelen te kunnen meenemen voor het middagmaal van haar kinderen...

Armoede brengt inderdaad veel miserie mee... dat is waar... maar ik wil vooral vertellen over gezinnen en mensen met zoveel moed... zoals Otilia van in de vorige Vogel van Papier en nu over Fabricio en zijn familie. En dan is er nog het verhaal van Sandra en haar kindje, en van Margarita en haar kindje, en Emilia Simbaña die ook tuberculose heeft... en nog zoveel andere mensen met zoveel moed ... waar ik zoveel van leer, elke dag opnieuw...

Allerbeste groeten voor jullie allemaal.

Inge

"Het is een lange weg die we moeten gaan, maar met jouw hand in de mijne..."

Alle Beetjes Helpen: Een Oproep

Inge is samen met de kindjes teruggekeerd met honderdvijftig kilogram bagage, alles opgeborgen in zes valiezen.

Naast persoonlijke zaken, ging ook heel wat materiaal mee voor de consultaties en voor het dagcentrum. Er bleef echter nog heel wat gerief achter.

Vroeger hebben we al eens een oproep gedaan via de krant: het lukte om een en ander mee te geven. Ook via kennis van kennis hadden we al eens succes.

We zoeken evenwel nog verder want gerief opsturen kost stukken van mensen en er is helemaal geen zekerheid dat het terecht komt.

Onze werkwijze:

We zoeken reizigers die landen in Quito. Wij bezorgen het gerief in open verpakking aan wie iets wil meenemen: zo heeft de persoon zicht op wat meegenomen wordt.

Inge zelf of iemand van de medewerkers komt het gerief op de luchthaven of bij afspraak in Quito ophalen.

Langs deze weg weten we dat het gerief toekomt en vaak is het ook voor Inge een gelegenheid om nieuwe mensen te ontmoeten.

Als U naar Quito reist of mensen kent die dat van plan zijn: geef ons een seintje !

Armen worden rijker, of soms toch niet.

In een vorig nummer kon u lezen over de dood van enkele Ecuadorianen in Spanje.....'s morgens vroeg op weg naar hun werk zijn ze met hun busje onder een trein gereden.....legale of illegale gastarbeiders in de broccoliplantages, we weten het niet.

We hebben ook geschreven over de stroom wachtende mensen aan de Spaanse ambassade in Quito : 's avonds bij het invallen van het duister installeerden zij zich op het voetpad om er de nacht door te brengen en 's morgens toch bij de eersten in de rij te staan om eenuitreisvisum te krijgen.

Wij hebben ook de taferelen beschreven die zich bij de wachtenden op de luchthaven afspeelden ...

Migratie is op dit ogenblik volop aan de orde in Ecuador.

Het land telt ongeveer 12 miljoen inwoners en daarvan leven er nu al minstens 2 miljoen in het buitenland, vooral in de VS, Spanje en Italië.

In de eerste week van juli reisde president Noboa naar Spanje. Er werd een lening ondertekend van 600 miljoen dollar voornamelijk voor sociale projecten en voor infrastructuurwerken. Maar tijdens dat bezoek werd ook gewezen op het belang van de

Ecuadoriaanse migranten in Spanje, die er als uitstekende arbeidskrachten worden aanzien. De president had een ontmoeting met een delegatie : zij mochten komen met vier personen en kregen 10 minuten om over hun situatie te spreken. Noboa had eerst zelf 45 minuten lang het woord genomen om het met eigenlof te hebben over de realisaties van zijn regering.

Bij het commentaar rond die migratie luiden duidelijk verschillende klokken.

"Na petroleum is het geld dat de migranten opsturen naar de familie de tweede bron van inkomsten geworden, meer dan de bananenexport, meer dan tonijn, scampi's, bloemen en cacao. De vrucht van hun arbeidskracht vloeit terug naar Ecuador onder de vorm van investeringen. De deviezen verbeteren het consumptiepatroon van de achtergebleven families, gaan naar de bouw van huizen en dragen bij tot de nationale ontwikkeling.....

En ook de export van uit Ecuador wordt bevorderd. De kracht van de nostalgie bij de migranten zet hen er toe aan vooral in de steden met een grote concentratie zoals bvb. New York, Madrid en Rome handel in

“Na petroleum is het geld dat de migranten opsturen naar de familie de tweede bron van inkomsten geworden”

het leven te roepen waarbij hun nationale gebruiks- en verbruiksgoederen verkocht worden."

Oswaldo Hurtado, ex-president en kopstuk van de "Democracia Popular", is het eens met de vele problemen die migratie met zich brengt. Er is de scheiding van de gezinnen, er is de uitbuiting in het buitenland, er is de paradox dat er nu in eigen land in bepaalde streken metselaars. Velen zijn uitgeweken waardoor de achtergeblevenen hun uurloon fors omhoog trekken.maar.....

Zo commentarieert Hurtado:

"De geschiedenis van de wereld is er een van migraties. Waarom moet dit fenomeen steeds in een negatief daglicht worden gesteld? Waarom heeft de pers het steeds over de nadelige gevolgen ervan? Migratie geeft de Ecuadoranen de kans werk te vinden, hun levensomstandigheden te verbeteren. Dit zijn positieve elementen die nooit aan bod komen in het debat over de migratie.....De voordelen voor de economie zijn enorm.....ook voor de families die iemand in het buitenland hebben. Het betekent dikwijls de enige mogelijkheid om uit het slop te raken. Veel achtergebleven families ontvangen 200 tot 300 dollar per maand van het familielid in het buitenland. Naar schatting 500.000 gezinnen hebben zo een extra-inkomen om uit de armoede te geraken. Vanzelfsprekend zullen veel Ecuadoranen die de moed hebben elders een beter leven te zoeken moeilijkheden ondervinden, risico's lopen, uitgebuit worden, maar de schuld ligt in Ecuador, dat niet in staat is de bevolking hier werkgelegenheid te bieden. Anders zouden zo velen niet vertrekken....."

En daarnaast leggen we , zoals het werd weergegeven in Knack van 8 augustus ll., de mening van onze staatssecretaris voor ontwikkelingssamenwerking Boutmans die Belgische projecten in Ecuador bezocht.

"Ecuador is een typisch ontwikkelingsland, waar echter in de jaren zeventig grote hoeveelheden oliedollars zijn binnengestroomd.De politieke elite die toen het manna uit de hemel zag vallen heeft met

dat geld niet geïnvesteerd, wat vooral te wijten is aan corruptie en wanbeheer. Zo heeft Ecuador zich tot over de oren in de schulden gewerkt. Daarbij komt nog dat de vastgeroeste oligarchie al haar geld in het buitenland belegt.

Er bestaat een grote kloof tussen de heersende elite en de rest van de bevolking, die veelal van indiaanse origine is. De politiek bekommert zich niet om die mensen. Aan een grote meerderheid van de inheemse bevolking worden geen politieke rechten toegekend en ook dat vormt een ernstige belemmering voor de ontwikkeling van Ecuador".

Dan zoeken , zoals beschreven, die armen zelf hun weg: de weg naar het buitenland.

En dan is er de vraag naar het vangnet voor diegenen die deze weg niet kennen of niet aankunnen.

Er is geen net. Er is alleen de grote groep die wij de mensen van de vierde wereld noemen.

Het zijn de mensen die onder meer Inge in haar wel-en-wee-berichten beschrijft: de armen die nooit rijk zullen worden, die permanent afhankelijk zullen blijven en die voor politici niet interessant zijn.

Voor die groep is zij tijdens haar verblijf in België bij de ATD-beweging in Parijs nog wat inspiratie gaan opsteken en hoopt ze over enkele jaren verder te studeren aan de universiteit in Quito om in Ecuador een "Maestria en Salud Publica " te behalen. In het volgend nummer van de Vogel komt daarover wat meer uitleg.

(we hebben voor dit stukje ook gebruik gemaakt van de juli-augustus en septembernummers van het tijdschrift 'Ecuador' van de stichting Esmeraldas: met dank voor hun toelating)

"De geschiedenis van de wereld is er een van migraties. Waarom moet dit fenomeen steeds in een negatief daglicht worden gesteld?"

Vragen of opmerkingen bij

De ouders van Inge:
Etienne en Brigitte Debrouwere-Allegaert
Olmenlaan 30
8560 Moorsele

Telefoon: (056) 41 43 68
E-mail: edebrall@village.uunet.be

HOE INGE CONTACTEREN ?

Per brief/post

Inge Debrouwere—Saulo Diaz
Ambabel Quito Ecuador
C/o Minbuza A.43
Karmelietenstraat 19
1000 Brussel

Telefoon/Fax/Email

Tel en Fax 00 59 32 288 62 29
debringe@uio.satnet.net

Maar denk eraan: in Ecuador is het tijdens onze zomertijd 7 uur vroeger dan bij ons en in de wintertijd 6 uur vroeger. 's avonds laat bellen is dus het beste.

Let wel: frankeren als Belgisch posttarief (post via de ambassades)

Alleen brieven !! Andere zaken worden verzonden, maar aan U gefactureerd aan 800 Bf.. Als U dit toch wil doen: vermeldt dan op het pakje: "port aan afzender aan te rekenen". U ontvangt dan een factuur.

Websites:

<http://fly.to/vogelvanpapier>
<http://www.ecuador.org/news.htm>

AANDACHT !!!

**Het telefoonnummer van
Inge en Saulo is
gewijzigd:**

OUD: 00 59 32 88 62 29

NIEUW: 00 59 32 288 62

TER INFO

De **CD-Rom "Encyclopedie van Ecuador"** uitgegeven door Esmeraldas is definitief klaar. Te verkrijgen door storten van 500 fr (verzendingskosten in) op 671-5628229-69 van Esmeraldas Gent met vermelding 'cd-rom'

De **Ecuador-stukjes uit Man bijt Hond** van vorig uitzendjaar op VRT zijn in videomontage te verkrijgen bij Vredeseilanden-Coopibo, Blijde Inkomststraat 50 3000 Leuven (016.31.65.80)

FINANCIËLE STEUN

Met fiscaal attest

(vanaf 1000 Bf of 30€, verspreid over één of meer giften in hetzelfde jaar) :

— Via Continenten:

000-0718676-03
Doorniksesteenweg 149
8500 Kortrijk

Vermelding: Inge Debrouwere Ecuador
(Continenten stort het volledige bedrag door)

Zonder fiscaal attest :

083-2520839-06
Inge Debrouwere
Moorsele

Vermelding: project Tapori

TERUG NAAR SCHOOL

Inge gaat in het schooljaar 2003-2004 een bijkomende opleiding volgen: Master in Volksgezondheid, aan de Universiteit in Quito.

Deze opleiding beantwoordt aan haar behoefte om beter inzicht te krijgen in de organisatie van de volksgezondheid en Ecuador en in ontwikkelingslanden in het algemeen. Op langere termijn moet dit haar ook toelaten een beleidsfunctie in te nemen, mocht ze dit willen.

Vrienden en oud-medestudenten van Inge hebben het op zich genomen om voor dit doel financiering te zoeken.

Wie geïnteresseerd is om mee te helpen zoeken, kan contact opnemen met Koen Van Eygen (056/200820 of [email: vaneygen.demeestere@pandora.be](mailto:vaneygen.demeestere@pandora.be))

Specifiek voor dit doel kunnen is "Alumni KULeuven" bereid gevonden mee te werken, door fiscale attesten af te leveren voor giften van 30 € of meer.

Eventuele kunnen gestort worden op :

Rekeningnummer: 431-0058501-77
Ontwikkelingshulp Geneesheren en Apothekers-Alumni Leuven
Minderbroedersstraat 17, 3000 Leuven,

Vermelding: voor Dr. Debrouwere.

Als deze vermelding ontbreekt kan de storting niet voor Inge voorbehouden worden